

hævet, og det forekommer mig, for at jeg skal gjentage det, at det i alt Fald faaer et lidet heldigt Skin, naar Initiativet til en Bestemmelse som den her foreliggende udgaaer fra Repræsentationen; det faaer et lidet Skin af, at Folkerepræsentationen eller dens enkelte Medlemmer kunne have følt sig saarede eller krænkede ved Forhaanelser eller Angreb paa den, som det ligger under Folkerepræsentationens Værdighed at tage Hensyn til. Jeg skal forøvrigt gjøre opmærksom paa, at man bør være saa meget mindre villig til at vedtage dette Forslag, som det i og for sig maa siges at være forbundet med nogen Ulempe ved tredje Behandling, især naar Sagen er saa omfattende som den foreliggende, at indføre nye Paragrapher, hvilket medfører Forandringer i Paragraphernes Nummerfølge; det kan let skee, navnlig ved Citat af enkelte Bestemmelser, at den Virkning, som en saadan Indstyrelse af en ny Paragraph kan have, overses. Vi have nemlig seet Exempel derpaa, og jeg behøver altsaa ikke videre at documentere det. — De andre Forslag, om hvilke jeg vil sige et Par Ord, ere de, der vedrøre § 94. Jeg tillod mig sidst paa givne Anledning at udtale, hvorledes Commissionen havde forstaaet det Udtryk „kongelige Prindsfer eller Prindsesser“. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Varberg) henvendte i den Anledning nogle Ord til mig paa en Tid, da jeg tilfældig var fraværende, og jeg skylder derfor nu at tilføie et Par Ord. Den Opfattelse af Begrebet „kongelige Prindsfer og Prindsesser“, som er udtalt i Commissionens Betænkning, eller rettere sagt i Motiverne til Udkastet, vedkjender jeg mig selvfølgelig fremdeles, men, ligesom det forstaaer sig af sig selv, at der maa underforstaaes den Modification, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. Timofte), den nemlig, at de kongelige Prindsfer og Prindsesser, for at bevare deres Dvalitet som saadanne, maae være bosiddende her i Landet og ikke kunne være bortreiste til fremmede Lande, hvor de muligt ere indtraadte i fremmede Huse, saaledes forstaaer sig ogsaa af sig selv, at Begrebet „kongelige Prindsfer og Prindsesser“ noget maa følge med de Forandringer i Stats-

styrelsesforholdene, der overhovedet finde Sted i et Land. Jeg antager saaledes, at det er en Selvfølge, at Begrebet „kongelige Prindsfer og Prindsesser“, forsaavidt deres Dvalitet som saadanne stulde grunde sig paa Nedstamning fra den tidligere her regjerende Kongestamme, nu maa være afluttet saaledes, at ikke i Fremtiden nye Personer kunne gjøre Krav paa at være kongelige Prindsfer og Prindsesser paa Grund af deres Nedstamning fra den nu uddøde Kongestamme. Der vil altsaa for Fremtiden praktisk kun kunne blive Spørgsmaal om saadanne kongelige Prindsfer og Prindsesser, som allerede ere bleve det, forinden den nuværende Konge besteg Danmarks Throne, eller som nedstamme fra den nuværende Konge af Danmark paa den Maade, som udfordres efter Thronfølgeoven. Naar man forstaaer Begrebet „kongelige Prindsfer og Prindsesser“ saaledes — og det forekommer mig, at det maa forstaaes saaledes —, seer jeg ikke rettere, end at de Betæneligheder, som ere gjorte gjældende mod Udkastets § 94, væsentligt maae bortfalde, og jeg kan derfor ikke finde nogen tilstrækkelig Grund til nu ved 3die Behandling at foretage nogen Forandring i denne Paragraph; i ethvert Tilfælde forekommer det mig, at man burde indskrænke sig til at gaae ind paa det Forslag, der er stillet under Nr. 15, med det tilhørende Underændringsforslag. Jeg kan forstaae, at man vil gjøre en saadan Indskrænkning gjældende i Begrebet om kongelige Prindsfer og Prindsesser, navnlig for at forebygge de Tvivl, det muligt kunde tænkes at fremkalde — der er altid Noget lagt i det nævnte Begreb —, men navnlig, naar man indskrænker det, saaledes som det er foreslaaet i det af mig nævnte Ændringsforslag med tilhørende Underændringsforslag, er der vistnok ingen Grund til at indskrænke Anvendeligheden af de Paragrapher, der findes i det paagjældende Capitel, saaledes som det er foreslaaet i Forslaget, under Nr. 14. Dette Forslag gaaer nemlig ud paa, at Bestemmelsen i § 94, som sætter qualificeret Straf for Fornærmelser mod kongelige Prindsfer og Prindsesser, stulde indskrænkes til den Art Fornærmelser og Angreb, der omhandles i §§ 88 og 89, det vil med andre Ord sige Haandgribe-